

# ARÅDALS nytt



MEDLEMSTIDNING FÖR ARÅDALENS SPORTSTUGEFÖRENING

Nr 9, januari 1997

## Ordföranden har ordet:

I dag är det den 5 januari 1997. Det har gått ett halvår sedan förra numret av Arådalsnytt. Jag beklagar att tiden inte räckt för att skriva och trycka ett höstnummer. För mig verkar det som om ekorrhjulet snurrar allt fortare.

Nu har vi ju passerat de mörkaste dagarna på året och kan se fram emot en ljusare tid. Så här långt har vintern börjat ganska bra. Efter att ha varit i Arådalen under nyårshelgen kan jag konstatera att snötillgången är ganska normal för årstiden.

Den nya ledsträckningen mot Gräftåvallen är nu helt färdig. Den verkar kunna bli riktigt bra. En liten varning dock. Bäckan som rinner över myren har inte frusit och risk finns för att bli blöt om man kör ner i bäcken. Var alltså uppmärksam när myren passeras!

Vanans makt är stor. Fortfarande ser vi de som kommer med sin soppåse till gamla soppgruppen. Vi stugägare måste hjälpas åt med att informera hyresgäster och andra gäster om att sopor numer läggs i sopcontainern som står på parkeringen.

Den gamla soppgruppen används nu bara till latrin-grop. Latrinet läggs i gropen längst in. Vi har markerat med två gamla kryssmarkeringar var gropen finns. Latrinet ska kastas bakom stolparna - mot grusåsen.

Riksdagen beslutade i slutet av december om restriktioner för skoteråkningen. En högsta hastighet om 70 km/timme införs liksom krav på att förare av snöskoter har

minst körkort för traktor. Debatten om snöskoterns påverkan på natur och miljö fortsätter.

Efter nyårshelgen i Arådalen har jag några personliga reflektioner. Vi har lyckligtvis klarat oss från allvarigare skoterolyckor i Arådalen. Det är därför lite skrämmande att några av våra ungdomar under nyårshelgen ägnade sig åt kappkörning på vägen. Av samtalen att döma körde de fort. I något fall närmare 160 km/h! Alla kan föreställa sig vad som kunde ha hänt om något barn eller djur klivit ut på vägen.

Det kan kanske vara på sin plats att erinra om att det i princip är förbud mot att köra skoter inom hela stugbyn i Arådalen. Bergs kommun har beviljat stugägarföreningen dispens från förbudet för körning till och från stugorna på markerade leder. För körningen gäller en högsta hastighet på 30 km/h. Vi måste alltså tillsammans se till att reglera körningen på ett bra sätt för att få behålla denna dispens.

Det är för övrigt bara tillåtet att köra skoter på landsväg om det av olika skäl är absolut nödvändigt. När man kör på väg gäller att högsta hastighet är 20 km/h och att man inte får ha passagerare, varken på skoter eller släp.

Jag vill också påminna om att de flesta skoterolyckor inträffar när föraren är alkoholpåverkad. Även här har vi ett stort ansvar att förhindra körning när vi vet att föraren är påverkad av droger.

Jag hoppas vi får ett bra år i Arådalen med mycket vila och avkoppling, gärna kombinerat med sköna naturupplevelser.

Kjell Wåglin

## Ny adresslista

Några tomter har bytt ägare under hösten. En ny adresslista bifogas därför. Glöm inte att meddela ny adress även till föreningen.

## Skoterlederna

Styrelsen har diskuterat med länsstyrelsen om att ändra leden mot Visjön. Länsstyrelsen har meddelat att de under sommaren kommer att flytta vinterleden så att den följer bäcken längs med myren. Många kör ju redan den vägen då föret som regel är mycket bättre där, så det torde bli en välkommen förändring.

Dragningen av leden när den korsar vägen i anslutning till Slakterivägen är redan ändrad. Troligen genom initiativ från Olof Johansson.

Vi tänker även jobba lite mer med bron över Arån. Ambitionen är att bygga på landfästena så att bron blir lite högre för att kunna klara en högre vårflod.

## Vattenprover

Bergs Elektriska började sommaren 1995 förbättra elanläggningens jordledningar. Det innebar bl.a. grävningar i närheten av Angelikadammen. Flera stugägare har påtalat att vattnet är missfärgat och att det även förekommit magsjuka.

Vattenprover har tagits både hösten 95 och hösten 96 i vattenpumpen vid Angelikadammen. Bägge gångerna är utlåtandet: Tjänligt som dricksvatten för enskild förbrukning. Proverna innehåller bakterier, men värdena ligger långt under vad som är högsta tillåtna värde. Antalet coliforma bakterier var 7 resp 4 och upp till 10 är ok. Enligt en skrivelse från kommunen bör värdet vara under 50 för brunsvatten. Antalet termoresistenta bakterier var mindre än 1.

pH-värdet var 1995 6,9. I de vattenprover vi tog 1992 låg pH-värdet mellan 5,7 och 7,0 i samtliga brunnar som prov togs från. Om pH-värdet är lägre än 7 och högre än 9 finns risk för korrosionsskador vilket kan medföra högre metallhalter i vattnet. Missfärgning av vattnet beror därför troligen på ökad järnhalt.

## Dags för medlemsavgiften!

Inbetalningskort för medlemsavgiften 1997 bifogas. Styrelsen noterade med tillfredsställelse den nästan 100-procentiga anslutningen till föreningen 1996. Eftersom föreningen jobbar för en positiv fritid i Arådalen är det angeläget att alla är medlemmar. Vi ansvarar ju också för plogning av parkeringen och underhåll av vattenpumpar vilket kostar pengar.

## Telefonautomaten

Som väl de flesta noterat finns inte längre telefonautomaten kvar. Under hösten monterade Telia ner kiosken för borttransportering. Den som idag vill ringa och inte har egen telefon är hänvisad till Turiststationen, när den är öppen, eller till stugägares goda vilja att låna ut telefonen.

## Sopcontainrarna

För att inte få två halvfulla containrar håller vi en låst. Nyckel till containrarna finns hos Torbjörn Bergvall, tomt 36, Erik Åsell, tomt 37, Bo Sjöstedt, tomt 49, och Kjell Wåglin, tomt 44. Kontakta någon av dessa om den andra containern behöver låsas upp.

Vi beställer tömning hos Jämtfrakt när en containrer är full. Kontakta Torbjörn eller Kjell när tömning behövs.

## Det händer i Arådalen!

I höstas arrangerade vi tillsammans med Kapellstiftelsen en viskväll. Lördagen den 1 mars planerar vi en trivselkväll i Kapellet. Programmet är inte helt klart men någon form av underhållning och sedan fika med nygräddade våfflor.

Sedan räknar vi med att köra vår rebusjakt någon dag under vecka 10. Vilken dag det blir beror på vädret.

Efter förra årets fiskelycka fortsätter vi även i år med en familjepimpeltävling på Buhösten under långfredagen. På påskaftonen blir det ju traditionsenligt skidtävling och så avslutar vi aktiviteterna under påskhelgen med stugföreningens årsmöte på påskdagen. Före årsmötet blir det gudstjänst i kapellet.

Till flera av aktiviteterna behöver vi hjälp med vinster. Ni som har bra kontakter med företag som kanske tänkas skänka vinster till våra tävlingar kontakta hör av er till Kjell Wåglin, tomt 44, eller Lars Edström, tomt 115.

## Arbetshelg 14-15 juni

Lördag - söndag 14-15 juni har vi årets arbetshelg i Arådalen. Vi jobbar med att slutföra målningen av "sophuset" och städar kring gamla sopgropen. Vi tänker också tillverka fler bänkar till dansbanan. Kanske behövs också några personer till att rensa dammutloppet från torv och annat skräp. Förhoppningsvis kan vi fixa till grillplatsen vid dammen också. Kom och delta i ett par gemensamma dagar för vår egen trevnad.

# Buhelg med flaggan i topp!

En dag i juli skulle det bli buhelg i Arådalen, med biskop och allt. Men några dagar innan hade det hänt..

Flaggan till turiststationen dråsade i backen. Linan hade gått av. Några centimeter av linan sågs sticka ut från toppen på flaggstången.

Damerna på stationen tillkallade allt-i-allo Karl Nilsson för att få hjälp med problemet. Kalle kom, tittade och konstaterade att det skulle nog gå att få tag i linan bara man hade ett lämpligt verktyg.

Så bar det i väg hem till Frösön, och så, när Kalle återvände samma kväll fanns en "lin-fälla" i bagaget.

Linfällan - rejält gjord av lamellträ, bandjärn och gummisnoddar - förde åtminstone mina tankar till Franska revolutionen. När man drog i utlösningsslinan så - SMACK - skulle linstumpen i flaggstångsknoppen klämmas fast i fällan.

Nåväl, flaggstångens höjd uppskattades till 10 meter, så det behövdes en rejäl stång att föra upp linfällan med. Ett par hässjeroer skarvades ihop och fästes vid en plank. Det skulle nog räcka till.. För att få stadga i det hela behövdes också en bred fot på stången. Slutligen, för att inte linfällan skulle falla på sidan av flaggstången, så böjdes ett rundjärn kring flaggstången och fästades fast i linfällan.

Nu hade det samlats några kilos tyngd i änden på och i själva stången så det behövdes några T-stöd också till att börja med tills linfällans färd uppför flaggstången blev mera lod-rät.

Men, hoppсан! Flaggstången var halvannan meter högre än beräknat. Kalle löste det med en stegelutad mot flaggstången och sedan baxades linfällans stång steg för steg upp på stegen.

Så var då fällan till slut - och till synes - på lämplig höjd och det var bara att rycka i utlösaren.

SMACK! sa det. Men inte fastnade linan inte. Det var bara att ta ner fällan igen för omladdning. Och så upp igen. Nu togs kikaren till hjälp och brädstumpar lades på stegpinnarna för att finjustera läget på linfällan. Fällan var nu så nära linan att den rörde vid den, det kunde man tydligt se i kikaren.

Efter en extra koll och med utökat moraliskt stöd var det dags att rycka i utlösarlina.

SMACK! Linstumpen i flaggstången gungade till men spretade fortfarande trotsigt ut ovanför linfällan.

Ack, ack, ack. Miss igen, tänkte man.

Med modstulna tankar intogs kaffet som bjöds på turiststationen. Nya ideer ventilerades. Mer utrustning hämtades. Tanken var att hålla ner linstumpen mot fällan. Ner med fällan för omladdning. Tredje gången gillt!

Just i det ögonblicket jag skall ladda om fällan ser jag LINAN!!! Den hade följt med ner utan att vi lagt märke till den. Linan hade varit knuten i en ögla och när ögla nöttes av blev det alltså två stumpar i änden på flagglinan. Den ena fastnade i fällan, den andra var det som syntes i kikaren.

Så slutet blev gott. Buhelgen blev också lyckad med flaggan i topp.. Och ett riktigt Arådals-äventyr fick man vara med om.

Reporter på plats: Torbjörn B.

PS. Kalle hade med sig en ny flagglinan från stan, så nu dröjer det väl minst 10 år tills nästa äventyr?

## Efterlysning 1.

Kapellstiftelsen vill gärna göra en sammanställning över vilka stugägare som spelar något instrument och kan tänka sig bli anlitade för t.ex ett dop eller en vigsel. När någon med anknytning till Arådalen önskar dop- eller vigselgudstjänst i kapellet vore det bra om en lista med namn, stugnr och telefonnummer finns för att i första hand hitta musiker på platsen och inte behöva bekosta resan för någon nerifrån bygden. Besparing för dopföräldrar och vigselpar samtidigt som gudstjänsten blir fylligare än den skulle bli helt utan musik.

## Efterlysning 2.

Säkert finns bland stugfolket massor med musik- och berättarbegåvningar. Tänk vad trevligt om några frivilligt ville genomföra en musik och/eller berättarkväll i kapellet under sommaren eller hösten. Fatta mod! Dela med Er! Ring Gunilla Jansson 063-60075 eller pastorsexpeditionen i Oviken 0643-10005 för hjälp med annonsering/afischering.

Ovanstående två efterlysningar hade vi i föregående nummer av Arådals-nytt. Ännu har inga hört av sig till Gunilla eller pastorsexpeditionen varför vi tar in dem ännu en gång.



# Sång till Arådalen. Mel: 34:an

Arådalen är toppen, Arådalen det är bra  
 Arådalen är precis som alla vill att det ska va  
 Här vid foten utav fjället, ja där trivs vi alla bäst  
 om man så är infödd Glenbo eller sommarstugegäst

Refr: Och nu har vi ordnat festen som vi alla väntat på  
 vi ska äta, vi ska leka, vi ska sjunga då och då  
 vi ska krama om varandra, vi ska trivas med varann  
 sedan spelar vår orkester opp till Nostalgiedans

Tänk att här få vandra ostörd mellan skog och myr å fjäll  
 tänk att här få plocka "myhlt", blåbär och så kantarell  
 tänk att sitta ner vid Arån, koka kaffe vid dess strand  
 spana långt neröver vattnet, var är flötet någonstans

Refr: Och nu har vi ordnat festen som vi alla väntat på...

Tänk att vandra ut på kvällen, det är tretti grader kallt  
 månen skiner över fjället, ja den lyser överallt  
 tänk när norrskenet det flammar, uppå stjärnklar himlapäll  
 ett är säkert, det är myggfritt denna bistra vinterkväll

Refr: Och nu har vi ordnat festen som vi alla väntat på...

Ja, det finns så mycket vackert här i våran "lilla by"  
 lyss till trädens stilla susning, lyss till fåglars symfoni  
 njut av vackra solnedgången bakom Busjöfjällets kam  
 njut av stillheten och lugnet i naturens stora famn

Refr: Och nu har vi ordnat festen som vi alla väntat på...

Sång presenterad vid surströmmingsfesten 1995

**Text: Hjördis Burman**

Här är rätt lösning av Arådalskrysset nr 2. Vinnare denna gång blev Kjell Burman. Vinsten överlämnas vid tillfälle i Arådalen.

SKRÄCK	P	S	B	R	K	S	P	Ö	N	S	K	A	L	A
	F	I	S	K	E	L	Y	C	K	A	S	P	L	T
	L	A	M	P	O	R	G	A	K	A	T	A	O	M
	S	P	I	G	G	S	A	M	E	N	S	N	A	S
	J	A	L	L	E	S	D	A	N	N	E	G	G	A
	A	K	U	T	Ä	R	A	D	E	S	T	U	G	A
	B	E	R	U	S	C	E	N	E	R	N	A	T	O
	T	E	M	A	T	I	K	S	E	R	V	E	T	T

# Skoter och skidor

**Christina Falkegård skrev förra vintern ett kåseri i tidningen Land. Vi citerar en del ur detta:**

"Jag åker både skoter och skidor. Men hellre skidor än skoter. Just därför är jag så glad över att det finns skotrar. Annars skulle det nämligen inte bli så mycket för oss skidåkare att sträcka ut på.

Kunde just konstatera att påskdagens suveräna långskidtur inte gått att göra om det inte funnits en prima skoterled både som vägvisare och underlag. Utan den hade det antingen brutit igenom eller varit för hårt. Tack vare den givande vallningsfria bättre än någonsin på mjuk grovkornig snö som frasade härligt på fötterna.

Där jag åkte, från Bakvattnet till Rörvattnet i Jämtland, kunde vi först välja mellan vasselpåret eller skidspåret upp till raststugan på Ansätten. Vasselpåret var mjukt, skidspåret så isigt att det signalerade bakhalt. Från Ansätten sedan till Rörvattnet är det skoterleden som gäller. Fint utmärkt och så bred att det går att ploga eller sätta stavarna mellan benen när det börjar vissla om öronen. En led som inte skulle gå att hålla uppe för några få skidåkare, men en tur som jag verkligen vill rekommendera. På sina håll är det så grannt att det gör ont.

Störande skotrar? Nej, en stannade vänligt och frågade efter vägen, ett annat gäng bjöd på fika och hygglig samvaro vid en eld. Ingen enda buskörde. Ingen enda åkte utanför led.

Låter och luktar? Jovisst, men inte mer än att man hör dem och kan stiga åt sidan och få hänga lite på stavarna. Bensinlukten ligger kvar och det är alldeles vindstilla, blåser det försvinner den med en gång."

Den skoterutredning som var aktuell när Christina skrev dessa rader lämnade sitt förslag under hösten och riksdagen beslutade strax före jul om max hastighet på 70 km/timme, krav på traktorkörkort!! och en del annat. Vi hoppas att alla som vistas i Arådalen ska få uppleva det Christina skriver om i sin artikel - uppkörda spår och vänliga skoterförare som visar hänsyn både för människor, djur och natur.